

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 23ης Μαρτίου 1993 *

Στην υπόθεση T-115/92 R,

Anne Hogan, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον Stefano Giorgi, δικηγόρο Ρώμης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, 5, rue des Bains,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsultum, επικουρούμενο από τον Ezio Perillo και την Els Vandebosch, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για την επανάληψη της χορηγήσεως του επιδόματος για το οποίο παρέχει δικαίωμα η εξομολόγηση προς συντηρούμενο τέκνο καθενός από τους δύο γονείς της αιτούσας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Διάταξη

Περιστατικά

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Δεκεμβρίου 1992, η αιτούσα άσκησε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), προσφυγή που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της πράξεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ) της 13ης Αυγούστου 1992, με την οποία απερρίφθη η ένσταση που άσκησε η αιτούσα κατά της αποφάσεως της 22ας Απριλίου 1992, με την οποία αρνήθηκε η ΑΔΑ να εξομοιώσει προς συντηρούμενο τέκνο, προς θεμελίωση δικαιώματος επί του επιδόματος που προβλέπει το άρθρο 2 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθέναν από τους δύο γονείς της, καθώς και την ακύρωση των συναφών πράξεων που αποτελούν τη βάση ή τη συνέπειά της, μεταξύ των οποίων, ιδίως, τη ρητή απορριπτική απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 1992 που αφορούσε την «απαντησή της» της 27ης Αυγούστου 1992.
- 2 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Φεβρουαρίου 1993, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής που άσκησε η αιτούσα, επειδή δεν ασκήθηκε εντός της προθεσμίας, που ορίζει το άρθρο 91, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, των τριών μηνών από της ημέρας κοινοποιήσεως της αποφάσεως της σχετικής με την ένσταση.
- 3 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Φεβρουαρίου 1993, η αιτούσα υπέβαλε αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων για να επιτύχει την επανάληψη καταβολής, υπό την επιφύλαξη ενδεχομένης αναζητήσεως, του «επιδόματος διατροφής για τους γονείς της», από τον Απρίλιο του 1992 ή, επικουρικός, από τον Μάιο του 1992 ή, ακόμη επικουρικότερα, από τον Αύγουστο του 1992.
- 4 Το Κοινοβούλιο κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις του επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 9 Μαρτίου 1993.

- 5 Πριν ερευνηθεί το βάσιμο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να υπομνηστεί το ιστορικό της παρούσας υποθέσεως και ειδικότερα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά που έδωσαν λαβή στην παρούσα διαφορά, όπως προκύπτουν από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι.
- 6 Η αιτούσα ζήτησε, με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1992, την ανανέωση της εξομοίωσης προς συντηρούμενο τέκνο καθενός από τους δύο γονείς της. Η αιτούσα είχε πράγματι λάβει το επίδομα που προκύπτει από τέτοια εξομοίωση κατά τις περιόδους από 1ης Απριλίου 1990 έως 31 Μαρτίου 1991 και από 1ης Απριλίου 1991 έως 31 Μαρτίου 1992.
- 7 Με έγγραφο της 22ας Απριλίου 1992 το τμήμα προσωπικού του Κοινοβουλίου πληροφόρησε την αιτούσα ότι δεν πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπουν οι γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 4, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, διότι, όπως εμφανιόταν από έγγραφα κατατεθειμένα στον φάκελο, το «βάρος συντηρήσεως» που ελήφθη υπόψη ήταν κατώτερο του 20 % από τον φορολογούμενο μισθό της και επομένως δεν αποτελούσε «σημαντική επιβάρυνση» κατά την έννοια του ΚΥΚ.
- 8 Η αιτούσα άσκησε, στις 12 Μαΐου 1992, ενώπιον της ΑΔΑ ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90 του ΚΥΚ, κατά της αποφάσεως που της είχε σταλεί. Με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, της 13ης Αυγούστου 1992, η ΑΔΑ απέρριψε την ένσταση, κρίνοντας πάντως βάσιμο το αίτημα να δοθούν στην αιτούσα ρητές πληροφορίες επί του υπολογισμού του «βάρους συντηρήσεως» και του «φορολογούμενου μισθού» στα οποία αναφερόταν η απόφαση της 22ας Απριλίου 1992.
- 9 Αφού της κοινοποιήθηκαν τα στοιχεία που είχε ζητήσει, η αιτούσα απηύθυνε, στις 27 Αυγούστου 1992, στην ΑΔΑ «απάντηση», αμφισβητώντας κατ' ουσίαν τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά τον υπολογισμό του «βάρους συντηρήσεως» και του «φορολογούμενου μισθού» και ζητώντας την άμεση επανάληψη των καταβολών. Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απάντησε στην αιτούσα, με έγγραφο της 7ης Δεκεμβρίου 1992, ότι πρέπει να επιβεβαιώσει την απόφαση που ελήφθη, δεδομένου ότι οι αντιρρήσεις που προβλήθηκαν με το έγγραφο της 27ης Αυγούστου 1992 είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ρητής απαντήσεως στο έγγραφό του της 13ης Αυγούστου 1992.

Σκεπτικό

- 10 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Πρωτοδικείο μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι περιστάσεις το απαιτούν, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων.
- 11 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως προσωρινών μέτρων που αναφέρονται στα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του μέτρου το οποίο ζητείται. Τα αιτούμενα μέτρα πρέπει να έχουν χαρακτήρα προσωρινό, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας (βλ. την τελευταία σχετική διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1992, T-96/92 R, CCE de la Société générale des Grandes Sources κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2579).

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Στην αίτησή της λήψεως προσωρινών μέτρων, η αιτούσα περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι το επίδομα για πρόσωπο εξομοιούμενο με συντηρούμενο τέκνο έχει τον χαρακτήρα επείγουσας δαπάνης και δεν μπορεί να αναβληθεί, λόγω του χαρακτήρα διατροφής που έχει το επίδομα αυτό. Η αιτούσα θεωρεί εξάλλου, αφενός μεν, ότι είναι αποδεδειγμένα το *fumus boni juris*, ο κίνδυνος που οφείλεται στην καθυστέρηση και ο κίνδυνος άλλων σοβαρών και ανεπανόρθωτων ζημιών, αφετέρου δε, ότι η ΑΔΑ μπορεί ευχερώς να προβεί στην αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, βάσει του άρθρου 85 του ΚΥΚ, στην περίπτωση που απορριφθούν τα αιτήματά της στο πλαίσιο της κύριας δίκης.
- 13 Το Κοινοβούλιο εκτιμά προεχόντως ότι, ενόψει του πολύ προχωρημένου σταδίου της διαδικασίας επί της ενστάσεως απαραδέκτου στην κύρια υπόθεση, δεν θα πρέπει να παρασχεθεί στην αιτούσα η δυνατότητα, μέσω αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων που υποβλήθηκε κατόπιν ενστάσεως απαραδέκτου, να υποχρεώσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να ερευνήσει, έστω και *prima facie*, αυτό που αντιθέτως η ένσταση απαραδέκτου ζητεί από το Πρωτοδικείο να μη το ερευνήσει.

- 14 Το καθού αμφισβητεί εξάλλου τον χαρακτήρα διατροφής του επιδόματος για πρόσωπο εξομοιούμενο προς συντηρούμενο τέκνο, ισχυριζόμενο ότι το εν λόγω επίδομα αποτελεί οικογενειακό επίδομα προβλεπόμενο από το άρθρο 67 του ΚΥΚ, το οποίο, κατά κανόνα, καταβάλλεται αποκλειστικώς στον ενδιαφερόμενο υπάλληλο και το οποίο δεν μπορεί να έχει άλλο σκοπό από το να τον διευκολύνει χρηματικώς να ανταποκριθεί στις νόμιμες υποχρεώσεις διατροφής που υπέχει έναντι τρίτων.
- 15 Το Κοινοβούλιο θεωρεί, τέλος, ότι η αιτούσα ουδόλως απέδειξε γιατί θα ήταν σοβαρή και ανεπανόρθωτη η βλάβη που ισχυρίζεται ότι υπέστη ή ότι θα υποστεί και υποστηρίζει σχετικά ότι η αιτούσα και ο σύζυγός της διαθέτουν επαρκέστατα εισοδήματα που τους επιτρέπουν να ανταποκριθούν τις νόμιμες υποχρεώσεις διατροφής που υπέχουν.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 16 Πρέπει να τονιστεί αρχικώς ότι το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που προβλέπει το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου πρέπει να κρίνεται σε σχέση με την ανάγκη που υπάρχει να εκδοθεί προσωρινή απόφαση για να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου.
- 17 Πρέπει σχετικά να υπογραμμιστεί ότι, κατά την πάγια νομολογία (βλ. ιδίως τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 1990, T-45/90 R, Sreybrouck κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-705), μια αμγώς χρηματική ζημία δεν μπορεί καταρχήν να χαρακτηριστεί ανεπανόρθωτη ή ακόμη και δυσχερώς επανορθώσιμη, αφού υποτίθεται ότι μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αποζημίωσης. Στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εναπόκειται πάντως η εκτίμηση των στοιχείων που μπορούν να αποδείξουν, υπό τις ειδικές σε κάθε περίπτωση περιστάσεις, αν, ελλείψει των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, κινδυνεύει η αιτούσα να υποστεί ζημία που δεν μπορεί να αποκατασταθεί, ακόμη και όταν οι προσβαλλόμενες πράξεις ακυρωθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης.
- 18 Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ο καθαρός μηνιαίος μισθός της αιτούσας ανερχόταν, πριν από την αναπροσαρμογή των αποδοχών που έγινε περί τα τέλη του 1992, σε 126 356 βελγικά φράγκα (BFR) και ότι η κανονική συνεισφορά της για τους γονείς της ανερχόταν σε 37 000 BFR μηνιαίως.

- 19 Δυνάμει του άρθρου 1, περίπτωση β', δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 3761/92 της 21ης Δεκεμβρίου 1992, που προσάρμοσε από 1ης Ιουλίου 1992 τις αποδοχές και τις συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και τους διορθωτικούς συντελεστές με τους οποίους προσαρμόζονται αυτές οι αποδοχές και συντάξεις (ΕΕ L 383, σ. 1), το ύψος του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου καθορίστηκε σε 7 959 BFR μηνιαίως. Από αυτό προκύπτει ότι το ποσό του επιδόματος το οποίο μπορούσε να αξιώσει η αιτούσα σε περίπτωση εξομοίωσης προς συντηρούμενο τέκνο καθενός των δύο γονέων της θα ήταν 15 918 BFR μηνιαίως.
- 20 Ενόψει των προηγουμένως αναπτυχθέντων και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου στοιχείου προβαλλομένου από την αιτούσα προς απόδειξη του επείγοντος, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το συμπληρωματικό οικονομικό βάρος που πρέπει να αναλάβει η αιτούσα, έως τη δημοσίευση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση επί της κυρίας δίκης, λόγω της απορρίψεως της αιτήσεώς της χορηγήσεως του επιδόματος, δηλαδή 15 918 BFR μηνιαίως, δεν μπορεί να επιφέρει σ' αυτή καμιά σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, τούτο δε ανεξαρτήτως της συνεκτιμήσεως των εισοδημάτων του συζύγου της.
- 21 Κατόπιν αυτού και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της προσφυγής στην κύρια δίκη που άσκησε η αιτούσα, πρέπει να διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν νομίμως τη χορήγηση των αιτουμένων προσωρινών μέτρων και, κατά συνέπεια, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 23 Μαρτίου 1993

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. L. Cruz Vilaça